

ЛИТЕРАТНА СЕКЦИЈА „БРАНКО РАДИЉЕВИЋ“
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „БОРА РАДИЋ“
САВЊИШТЕ

РЕПУБЛИКО НАША!

БР. 12

АРМИЈО НАША!

1975. год.

СЛОБОДНА ЗЕМЉА МОЈА ВЕЧНИ СМО ТИ ЗАВЕТ ДАЛИ!

СЛОБОДА И БРАТСТВО ИЗВОРИ ЖИВОТА

И малене брде, брежуљак
Место је у рату проклето.
Где, неки вијугав таме путељак
Угаси многе животе младе.

У буктињи раскламсалој
Стално се гине
И неклич се чује
Зов слободе и етаџине.

Кроз крвав токар
Песма одјекује
Тенева, нунака одјекује зов,
Старица мајка
Партизанку девојку онлакује.

Не дочека - мајчица јечи.
Твоја је младост тешка промла
Клицање слободе светлотноу
Ште немне зрачи
И очи су влажне погледа
Ште слободу значи!

Пролетери у срцу моћ и победа.
На пољима се златна кметница вија,
Врже у нетеку жубери вода -
Осмех слободе и сјај на звезди!

Погледај друже, заставу нашу!
Погледај како кметница виси!
Сви нека знају да три боје
Говоре, неваји о борби миру,
РАДУ и СЛОБОДИ!

Љиљана Никелић
VII-3

МОЈА ЗЕМЉА

Земља је моја цветна бајка
која цвета ко цвет у мају!
Она нам свима неклоне пружа
и пева нам песме ко птице у гају!

У нашој земљи сада је мир
и у њој стално ће бити!
Народи наши, а и ја друже,
волим је као и ти!

Волим је часно и силно
летотом духа снаге наше!
Видимо је младеном својем,
о Земљо моја, извору љубави наше!

Нада Петров
VII-3

СЛОБОДА

Слобода је цветна ливада
на којој расту масличак и
беле раде!
Слобода то су сви зрели плодови
Ште на златна јесен даде.

Слобода је узорана лива
на којој расте жито, поврне.
Слобода су споменици
борцима нашим који су знали
бољи дани ће доћи.

Погледај друже, ону заставу,
ону нетекраку црвену ко крв,
са њих се чита, на њима пише
о светлости наше демокрине!

Тај црвени симбол што стоји
на часној војничкој глави
подсећа нас на велику борбу
у којој су многи хереји наши
и свој живот слободи,
етаџини својој дали!

Слобода и нетекрака наша
су сва стабла у шуми,
која расту небу под облаке,
слобода је кина, тихе када
или силно брује ко
воде воденада.

Слобода је свака травка,
све планине наше,
и дете што руком веселе мане
и вредни човек-стваралац,
кметос и част етаџине наше!

Љиљана Никелић
VII-3

4. ОКТОБАР

Какав је то дан 4. октобар,
нштамо се сви!

Можда је то празник неки
ког славимо сви!

Да! Велики празник то је
и бега морају знати сви!
Тог дивног, бескрајно лепог
и кметосем искувеним даном
Баваниште је црвеним цветовима
Револуције процветало!

Нада Петров
VII-3

29. НОВЕМБАР

Хеј људи, другови и другарице,
Данас је спечани дан,
Данас је 29. новембар!

Некада је био тужан,
Прачен сузама!
Није се смела носити
Црвена марама и Блистава
Петокрака црвена!

Али једнога дана
Ветар је лелујао требојку,
Црвену мараму,
Грљно петокраку!

Погледајте онога дечака
У руци му сија црвен цвет,
Црвен ко крв његова,
Ко љубав народа,
Као слобода!

Јутрос је ветар вихао стег,
Требојку, слободе дар,
Вихао, кликтао, певао
Живео 29. новембар!

Вера Станков
VII-3

МАЛИ ПИОНИР

Један врли мали ђак
Надимак му је првак.
Сад у школу вредно иде
Марљиво учи, јон боље знаје,
Па зато родитељи у његовој
уредној свесци
Само похвале виде!

Донао је и тај дан
Да пионир постане,
Да му марама црвена
Око врата се свије
Ко његовом брату старијем,
Али од раније!

Родитељи су сада заиста срећни
Пиониром постоје им сини,
Па тихо сину шапоре:
Буди синче, увек поштен
Примеран буди ти,
Јер сад си синче, дико наша,
Титов пионир!

Мада Петров
VII-3

МАМИНА РАДОСТ

С торбом, у новом оделу
Она мајком иде нови ђак,
А она срећна на сина свог
На мисли да их гледа свак!

То је њен првенац, понес и дика
Тако бар мисли мама.
Пуна понеса и среће у њему
Радесна крочи и учитељу вели:
Своје дете уступам Вама!

Ви да га учите и васпитавате
Како се пише и чита!
И многе више од свега тога
Како се поли земља Тита!

Понесна мајка кући се враћа
И сања о срећи сина свог,
Нек буде добар радник,
Нека је понес народа свог!

Цветковић Славица
VII-3

Ч Е К А Њ Е

Све столице и столови
Опразни су жуте лице,
Главе, очи и ножице!

Сваки час се огледају
И на врата погледају:

Кад ће стићи, кад ће доћи,
Девојчице и дечаци —
Вредни нови, стари ђаци!

Јелена Милеванов
VII-3

РАСПЕВАНА ПРИЧА

Детинство је моје
распевана дивна прича,
Четрнаест година дуга.

Детинство је моје
Збирка дечјих пада,

Буквица смеха!

Детинство је моје лепо

Пуно игре, пуно чари
Тако дивно, тако лепо

тако бујно, тако чедно
Као глава сунцокрета!

Детинство је моје срећно
Отаџбине моје дар!

Зато живим, велим радим
Да је оно вечно, вечно!

Весна Ђурић, VII-3

П Р В А К

Уранио мали првак
у школу да крене
с друговима, другарицама
да подели, подели
своје веселе!

Учио је малиша,
за ручак сео,
добро нио, добро јео,
затим зубе опрао
и у школу крено.

У школу је дошао
и у клупу сео
на спремно свеске, књиге
на немирне и пошљиве
слушати предавање.

Преклазило брзо време,
час за часом тихо оде!
Добро је бачић предни
демање задатке,
да научи, да их реши,
да покаже знање своје.

А сутра ће опет бачић
у школу нам доћи
и учити нове предане и вредне,
играти се, уживати,
затим кући поћи.

Тако малом прваку
веселом и чинлом
Година ће проћи!

Вера станков
VII-3

С В Е Т Л О С Т Д Е Т Њ И Ш Т В А

Љубав -
то је први цвет што цвета
далеко!
То су златне птице
што узлећу до сунца!
То је поглед мино и топао,
ко бистра вода презиран!
То је додир онако тих,
стидљив и нежан!
То су наци бића још увек
обасјана светлошћу детињства!

Весна Буричић
VII-3

О С Л О Б О Д О

О слободо, крвљу заливена,
сузама си горким препрачена!
У теби је данас ко у рају
цвета срце за вечну ти
СЛАВУ!

Цвета срце једно и једино,
Црвено је које не носите!

Волимо те слободице мила,
Земље моја слободе си чедо,
Увек срећна и весела бићаш!

Вера Станков

VII-3

А Р М И Ј О Г А Ш А

Армије наша, великих крила
За време рата народу мнош си
била!

На челу ти маршал Тито
Па се народ не боји никог.
У теби су комунисти млади,
Сваки вредно за домовину ради.
Ви браните земљу нашу,
Поштујемо храброст вашу.
Тебе гледајућ, Армије мила,
Видим у теби друга Тита!
Честитам ти Твој празник мили,
Твоји ти берци у животу
Вазда храбри, смели и срећни
били!

Душан Станков
VIII-2

С Л О Б О Д А

Слобода је кад људи живе у миру,
Слобода је кад су сви људи
равноправни!

Слобода је кад се деца у миру
играју,
Слобода је кад ти безбрижно
ишчи!

Слобода је Армија твоја,
Која те срцем и челиком брани!

Слобода те су човек, народи, етаци,
Они је чувају и радемо својим
хране!

Слобода те су сви наши идеали,
Слобода те је живот у миру и раду!

Милица Павић
VIII-2

НА ВРЕЛУ БОСНЕ

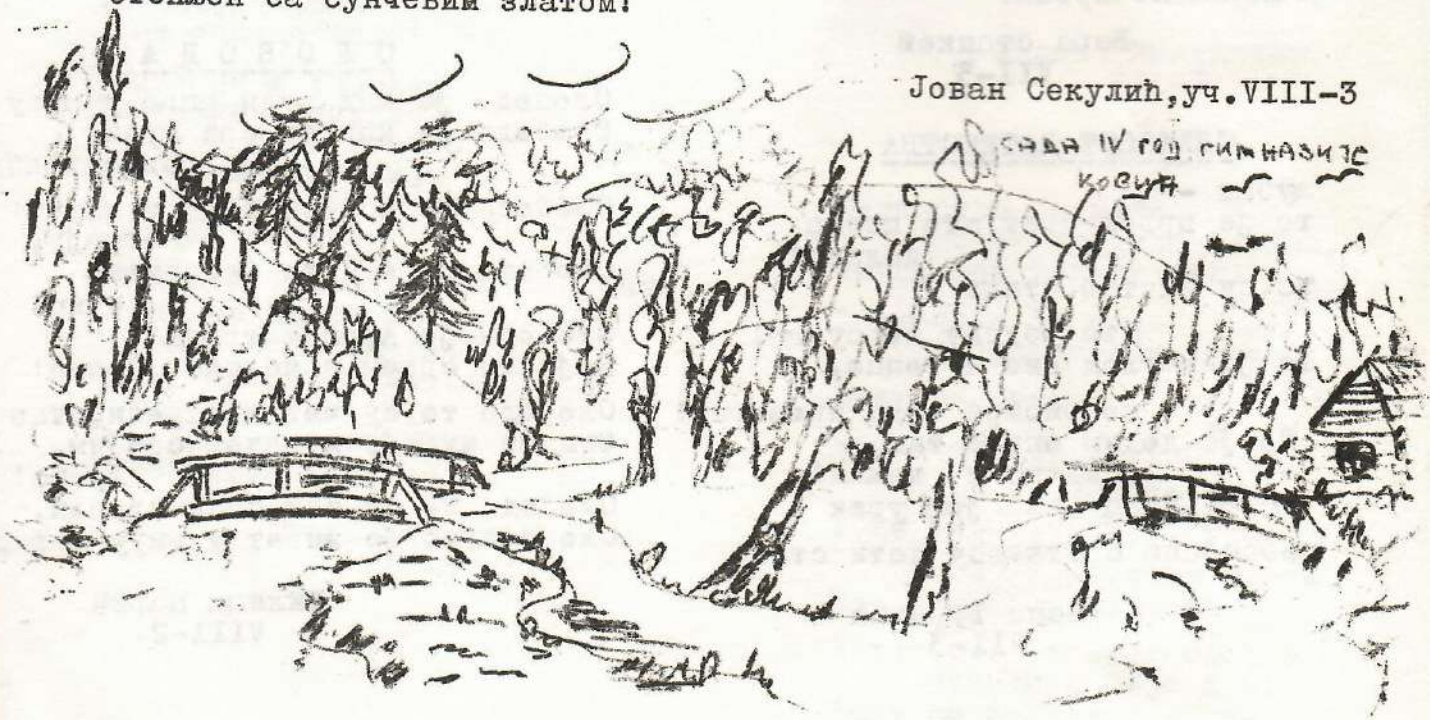
Пут нас је водио из Сарајева ка врелу Босне. Природа заиста није штедела своје вајарске способности тако да је овај крај, на Илици, заиста подарила тако дивним пејзажима, бујном вегетацијом. Зелени пожари трава непрестано су пламтели у мојим очима и мешали се тамо, негде у даљини, са маглом. Зелене крошње дрвећа вихале се на ветру баш онако као божанске сирене на жалу под Сунцем. Стигао сам најзад и до уређеног дела ове питоме дивљине у чијем се срцу налазе многобројна, њих седамдесетседам, врела реке Босне. Пред нама се испречио Игман. Висок, снажан и горд стоји ту, пред нама, као какав горски цар. Дигосмо поглед у праћу његових стрмих страна. Игман је сав у дрвећу, које шумори причу о прохујалим великим временима; врхови му се сакрили у магли и само ћуте сећајући се на славне дане НОБ-е када се на њему догађао Игмански марш пун страдања и страха рата. Остависмо Игман у пуној почасти и кренусмо.

Жубор воде....! Ускоро ћемо бити на циљу, на врелу Босне. Лагано корачамо опијени мирисом природе и ево нас пред незаборавним природним даром. Врело Босне! Босна извире кроз седамдесетседам врела-извора, а они блиски сједињују се у јединствену целину и тако настављају свој заједнички пут. Стадосмо пред њих. То је тако диван пејзаж.... тако смо, а посебно ја, нетремице гледали у њих! Како се рађа један живот! Како тај живот жубори! Врела су стварала хук, а најјаче Боснино врело даје души, животу Босне, преко 3.000 литара воде у секунди. Време одмиће. Опраштамо се ове незаборавне лепоте. Сапутници су већ отишли, а ја занет чарима природе остах још који трен да урежем у душу своју душу природе! И.... тргох се.... па тешка срца кренух даље.

Овај крај је дивно уређен обострано - даром природе и човеком. Свуда око нас цвеће. Топи се у плаветнилу дана. Дрвеће сваке врсте помешало је главе са облацима. Свеж планински ваздух ушао је у мене и дао ми део планине, део реке! Унео их у срце моје! Језеро на зачетку реке. По њему бели лабуд плови гордо поносит на своју лепоту. Овде се већ примећује река. Ту је широка и плитка. Пуна је безброј великих пастрмки које лево пливају очекујући храну. Преко рукаваца реке налазе се многобројни дрвени мостићи. На њима људи занесени лепотама уживају и надахњују се добробитима природе, наше мајке. Ено и хотела. Лежи на самој реци. Заиста дивно. Па како и не би кад се овде рађа живот, гигант живота стољен са сунчевим златом!

Јован Секулић, уч. VIII-3

КАДА IV ГОД ГИМНАЗИЈЕ
КОСИЋ

НАРОДНИ ХЕРОЈ БОШКО БУХА

Бошко Буха је рођен 1926. године у селу Градина у Хрватској. Потиче из сиромашне сељачке породице. Одмах после капитулације, због усташког терора, пребегав је у Мачву, где је касније ступио у Мачвански партизански одред. Једне време био је на лечењу у болници у ослобођеном Ужичу. Приликом повлачења партизанских снага из Србије, Бошко Буха се повикао са борцима Ужичког партизанског одреда и ушао у састав Четвртог батаљона Друге пролетерске бригаде.

У одбрани Ужича 1941. године Бошко је показао велику храброст у борби са четницима на Трешници и Карану. У каснијим борбама био је познат као један од најбољих бомбаша. Нарочито се истицао у борбама на Чајничу, Козари, Купресу, Јајцу, Ливну и у многим другим акцијама широм наше отаџбине.

Због своје храбрости упућен је као делегат на Први конгрес антифашистичке омладине Југославије, који је одржан децембра 1942. године у Бихаћу.

Од свих који су говорили на Конгресу, најснажнији утисак оставио је Бошко Буха, већи бомбаша одељена Друге пролетерске бригаде. Тада је имао само десетак година. Био је малим растом те се једва видео иза говорнице.

"Ја ћу да вам причам другови, како ми идемо на Зункере..." - тако је почео свој говор. У дворани је тада настао неописиво одушељење. Када је Бошко завршио свој говор у коме је описао како се како се и већви другови-бомбаша на врхове кућа и бацају бацајући усташама бомбе кроз опаше, Врховни командант Јосип Броз-Тито, који је присуствовао Конгресу, устао је, пришао Бошку и честитао му топлим речима и стиском руке.

Бошко је оличавао храброст младих комуниста-скојевана из чијих је редова за осамнаест месеци народноослободилачког рата, до Конгреса у Бихаћу, погинуло дванаест хиљада чланова.

Изванредну храброст Бошко је показао у борбама на Купресу и касније у истој непријатељској офанзиви. За нарочито залагање и истинско херојство у тешким борбама Бошко Буха је у два маха био награђен поклоном Врховног команданта Народноослободилачке војске и партизанских одреда Југославије Друга Тита, а посебно златним ручним сатом.

Године 1943. на путу кроз Санџак, враћајући се са једне акције односне омладинске конференције, наишао је на четничку заседу. У том сукобу убио је неколико четника, али је на крају и сам пао у својој седамнаестој години живота.

За своје време је у току свог борбеног пута од 1941. године па до своје изненадне и херојске смрти Бошко Буха је 1951. године проглашен Народним херојем Југославије.

Иконирски одред "Бошко Буха"

КАД БИ МИ НЕКО РЕКАО

Кад би ми неко рекао:
"Да ли би волео да нестане слободе
и почну ратови четника?"
Рекао бих одлучно ДА!

Када би ми неко рекао:
"Да ли би волео да згасне сунце
и да се обасјава сунцокрета главница,
а слобода да црвта
међу људима целог света?"
Рекао бих одлучно ДА!

Кад би ми неко рекао:
"Да ли би волео да у слободи

звана лађа лаке бреди
и да људи срећни сме корисно граде!"
Рекао бих одлучно ДА!
Када би ми неко рекао:
"Да ли би волео да птице слободно
певају, а муње разгранате савју?
И да људи више ника не зарате,
а вихови народи више не пате?"
Рекао бих одлучно ДА!
Рекао бих увек велику реч ДА
само да светом вечно влада
мир, слобода, љубав, слобода свих народа!"
Станков Дупан, VIII-2

АРМИЈО, ИМА ТИ ЈЕ КРВЉУ ИСПИСАНО

Тамну ноћ сменило је тмурно јутро. Пакривљене кућице бело окречене, очајавелих димњака стајале су на првим сунчевим зрацима, ко су се на роси, која се цаклила, преламали у дугине боје.

Рудо! Ове мале место ушло је у нашу историју, историју крвених степеница крвавог покананим, крвљу народних бораца, див јунака, и не НАРОДНЕ АРМИЈЕ.

Армије! Рођена си на згариштима и пенелу наше отаџбине, рођена си из крви невиних нагих и народа-борца! Дигла си се пенут орла над непокорену замљу са јединим кликтајем:

"Смрт освајачима! Смрт фашизму - слобода народима!"

Као цвет црвене руке, који је израстао на камену, ти, о Армије наша, израсла си из љубави твог извора - слободарским нашим народима. Децембар. Из снегу који се беласастоје бригаде. Много њих. Хероји-партизани поносно стоје. Све њих, све народе наше, довела их је љубав према овој земљи слободарској и вечној; довела их је народна борба: "ТУ ЂА ПИЉАМО - СВОЈЕ НА ДАМО!"

Свечани говор борцима, Југославији! Говор људима, правим људима који знају за кога се боре. Добровољно су пошли у беспотреду ослободилачку и револуционарну борбу вођени љубављу према истинској слободи човека-радника-ствараоца! Није их могла поколебати на том тепком тренутку сила окупатора и квислинга, јер њихова борба је била унапред осмишљена, а борба пролетера стваралачка, достојна истински стварног човека. Издајцима нема места у слободној земљи! Земљи слободарских народа и хрве Армије! Нека иду ономе кога су безобзирно служили! Дођавола!

Тресак бомби и прасак мина! Резак звук гранате. Ресетави с митраљеза. Потмуло думбарање у тутањ. Борба тешка, крвава, неспотредна. Мир. Победа револуционара. Док су борци напунтали неприте битке, као у визији угледах како лагано тече река крви, видех како осветнички ваздух освајача и издајника, како их удара о камене литице своје обале. Из тог жубора допирала је до мога срца несма хероја:

"Осветићу вас другови пали,
Нека фашиста то добро зна!
Борба ће трајати дуга,
нек погинем у вој и ја,
али победиће слободарски народ,
победиће Југославија,
победиће Револуција!"

Тако кажем ја, народ! А борба коју води слободарски народ је права борба. Зато после овог догађаја кренуо сам даље. Иако сам обалом те реке и дао како крв целива стене. Јединог ког је нашла био је станац-камен. Стајао је да докаже освајачу и издајнику да је и он део борбе, део слободе, део мир који народи толико жедно, толико свесно очекују као резултат првене борбе.

Бију се последње битке за слободу наше домовине. Борци револуционарне и ослободилачке наше армије боре се за сваки педаљ земље. Мертва, Сутјеска, Дрвар.... Бремски фронт... и победа! Глас победе се чује.

Победа и сећане! Рудо, срце је наше Армије, целе Југославије. Слободна земља враћа се у живот достојног човека. У прав живот пун радости и среће. Нови живот се рађа без страха и опасности. Родне се, а данас га градимо, градимо! А Армија наша стоји на његовом бранику као непремостив станац освајачу, то је браник слободе!

Слава пролетерима-борцима наше Армије који су пали у борбу за слободу отаџбине, за социјализам!

Армије, ти си инспиратор слободе, љубави, стваралаштва и нове твоје тековине братства и јединства свих наших народа, пример свима! Зато живеца нам наша слободарска и стваралачка Армије наших народа!

Милан Д. Живковић
уч. II раз. гимн. "Б. Радичевић"
Ковин

АКТУАЛНОСТИАНГАЖОВАНЕ СУБОТЕ

Према новом наставном плану и програму за основне школе пет дана је посвећено настави, а субота је посвећена радним акцијама, спортским и културним активностима и др. Е наша школа има свој план ангажованих субота који се сигурно и плански остварује. Субота је заиста веома користан дан за нас ученике, јер нам омогућује да покажемо шта смо научили у цирем смислу те речи.

14. септембра смо присуствовали кинеско-представи дивног домаћег филма "Дечак и виолина", који нам је показао путеве који воде истинским резултатима нашег садашњег и будућег рада.

3. октобра одржана је прослава ослобођења комуне Ковин и Баваништа на којој смо сазнали многе појединости везане за тај дан односно борбе нашег места.

18. октобра је изведена радна акција сакупљања оплог липња и смећа у нашим парковима, као и сређивању зелених површина испред наше школе.

1. новембра настављена је горе поменута акција, која је тиме и завршена. Наравно са нама су вредно радили и наше разредне старешине и други наставници одређени за ову акцију.

28. новембра прославио је 29. новембар - Дан Републике. Прослава је имала веома свежан карактер. У програму су учествовали: хор са револуционарним песмама, рецитатори са једним успешно изведеним рецитатом и чланови литерарне секције "Бранко Радичевић" са својим радовима посвећеним слободи, револуцији, Републици нашој.

Најсвежанији део ове прославе био је пријем првака у Пионирски одред "Борко Буха" наше школе. Док се дизала застава Пионирског одреда неким члановима-пионирима старији другови и другарице везивали су им око брата свилене пионирске мараме, симбол пионира.

20. децембра био је свечано прославио 22. децембар - Дан Југословенске Народног Армије. У прослави ће учествовати јединица територијалне одбране, затим војници гарнизона Ковин и наравно наша школа са пригодним програмом у коме ће да учествују све секције наше школе, чланице КУД наше школе.

17. октобра у нашој школи одржано је међуразредно такмичење у рукомету. После врло лепих и до краја неизвесних утакмица и квалитетних резултата добили смо и разредне прваке и то:

МУШКЕ ЕКИПЕ -

- 1. Међу шестим одељењима првак је VI-3
- 2. Међу седмим одељењима првак је VII-2
- 3. Међу осмим одељењима првак је VIII-2

ЖЕНСКЕ ЕКИПЕ -

- 1. Међу шестим одељењима првак је VI-1
- 2. Међу седмим одељењима првак је VII-1
- 3. Међу осмим одељењима првак је VIII-3

25. октобра одржано је општинско такмичење школских екипа у рукомету. Еста су одржана у Баваништу (женске екипе) и у Дубоку (мушке екипе). На оба турнира на којима се играло по кум систему наше екипе освојиле су прва места. На тај начин су нас достојно репрезентовали.

15. новембра наше екипе учествовале су на Зонском рукомерном турниру основних школа на коме су такође постигле запажен успех освајање трећих места. Са мало више залагања и спортске среће обе наше екипе могле су да освоје и највише место. Ипак честитамо им за досада све постигнуте успехе.

Поред тога одржан је и Јесеви кроз наше школе чији су прваци и други најбољи такмичари са много успеха учествовали и на традиционалном Великом јесењем крозу дневног листа "ПОЛИТИКА". Јеп једна срдачна честитка!

Чланови секције-новинари

12. децембра у оквиру прославе Дана Армије Делегати Пионирског одреда "Ботко Вуха", чланови Историјске секције, литерарне секције и представници разредних заједница имали су прилику да у двочасовном разговору поздраве и чују речи првоборца Савин Савице и Перичи Милоша о нашој ослободилачкој и револуционарној борби, о пионирима у славној борби и вихором великом доприносу њеној победи.

Именовани првоборци били су веома срећни због свог сусрета, а посебно разговором који су водили са присутним пионирима. У име Пионирског одреда "Ботко Вуха" првоборце је поздравио и захвалио им се на посети председник одреда Ботков Стеван. У исто време уручио је и поклоне одреда првоборцима, радове наших ученика.

А САД МАЛО ШАЛИ, МАЛО СМЕХА

На часу познавања природе наставница унета Васу и Драгана:

- Где су вам свеске и књиге?
- Па... заборавили смо их!
- Море, где сте их заборавили, али обојица ми изгледате као да сте са Марса пали!

Драган се на ту примедбу мало побуни, па рече:

- Наставнице, нема места за нас обојицу на Марсу. Ја сам пас са Венере!

На часу математике Јова се јави наставнику да изађе на таблу да уради задатак. Наставник Мика му рече:

- Па како ћеш, бре, на таблу кад немаш мердевине!

На часу српскохрватског језика читали смо домаће задатке. Читајући свој домаћи Драган је неколико пута погрешно у нагласку. У једној реченици напео се и глагол трчати у презенту који је погрешно акцентовао т. ј. ставио је акценат на р! Зна се шта је изговорио.

На часу српскохрватског језика Пера је стално ометао наставу. У једном тренутку, а после више опомена, наставник Драган му је рекао:

- Пери, ако још једном погрешит, добићеш црвени картон!

На одмору смо се играли јурке. Чука је јурно тамо-амо и ударио у олук. Док се држао за колено највеће дежурни наставник Мика па му рече:

- Да ли си сломио олук? - а ми сви у смех.

На часу познавања друштва наставница је приказивала филмове о свиногојству. На филму је приказана свиња у обору. Драган Ранковић тада рече:

- Молим наставнице, то нису свиње, то су равеници!

Сви смо прснули у смех!

Пријатељ мога оца дошао са синам из града нама у село, у посету. Идући тако сокаком си угледа јагње, па ће оцу:

- Тата, погледај што је лепа ова купа!

На часу ОТО-а наставник је пропитивао ученике с намером да их оцени изакључи оцене за то месецје. Стигао је до Стојана.

- Стојане, који је ово знак?
- Не знам!
- А који је ово?
- Овај је "Забрањен саобраћај за волове"

Маравис био је то знак "Домаће животиње на путу."

На часу српскохрватског језика радили смо и омену речи и подему речи на слоге. Марећ друга Воју наставник наведе на та-
бу. Написао је реч коју никако није могао пражити да подели на сло-
гове. Зато му наставник нареди да напише своје име. Воја то учини. По-
што је знао да у његовом имену има два самогласника **О** и **А** те да су
последњи слогови, он откоче део њу свог имена на слоге. У једном тре-
нутку је застао, а наставник му рече:

- Хајде Воје, дао!

Воја погледа штабу и оно што је написао - зри слог с њо-
га имена, на збуњено и изненађено рече:

- Во.....! - на кој је требало да изговори и други слог, и -
смеја се а и ми са њим.

Отада више није вршио грешке при подему речи на слоге.

Кувала мама моја млеко. У једном моменту оде у собу, а је
по задатку знао на млеко. Изненада млеко поче да кини а је викнух?

- Мама, кини млеко!

- Затвори врата да не обегне! - одговори ми мама.

Дошао Драган у школу мало хромајући. Другови га погледаше
и ушаташе:

- Зашто хромаш, Драгано!?

- Не питајте! Боли ме зуб!

На часу потврда писменог задатка из српскохрватског је-
зика наставник рече Петровић Петру:

- Бр, Пето, што имаш руком кукопис! Де прочитај шта си овде
написао! Паца гледа, али не може да прочита. Наставник позва Петко-
вић Драгана који рече:

- Није Сом.

- Да, да! Сом пише! - потврди наставник.

На часу разредног старешине наставник ушата да ли је ко
одсутан. Нада је на то одговорила:

- У школи није била. Умрла је јој баба на отица код не!

Који родитељи, брат и ја са чиком смо били у Бучи на ве-
чери. Сви смо трезили рибу чорбу. Била је веома лепа, али и испрена.
Брат се добро закутио том. Чика му је дошао кавику чорбе из свог та-
шера. На то ме мој брат:

- Хвала! Баба није мута, али ме још пали она моја!

На часу српскохрватског језика чита свој рад на тему "Са-
та зума упронеће" Душан Радован. При крају задатка прочита како у
нашој зуми има медведа. На то ме Јованка:

- Откуд медведи у нашој зуми!?

- Кака је у тој зуми, има их! - одговори Нада, а Славица Цвет-
ковић додаде:

- Јованка, ако их јури, онда их свађако има!

Улази наставница српскохрватског језика. Сви су устали,
осим Јове и Драгана. Наставница унесе час, али погледа на ову Воју-
ну, који су натегнати и даје саборисали. Изненада наставница ушата:

- Јово, шта је те отитет?

- Апетит је кад ... добро једем! - збуњено одговори Јова,
док се разредом разледе смех.

РЕКО К О О Т А Д А ЈЕ ДОСТА!

ВАШЕ СУЈЕ А ГЛОТА ИЗ НАШЕГ БАЧКОГ ЖИВОТА И ДОСТАВ

ЉУТЕ ИХ РАНОЈ ЛЕЖАЊЕМОЈ СЕКИЈИ ПИШЕТЕ - ШТА ПИШЕТЕ!

ЗДРАВЛО ДО СЛЕДЕЋЕГ БРОЈА!